

Maatregelen gericht op asielzoekers
uit veilige landen
Managementsamenvatting

DSP-groep

December, 2018

Bianca Szytniewski

bszytniewski@dsp-groep.nl

Wendy Buysse

wbuysse@dsp-groep.nl

Paul van Soomeren

pvansoomeren@dsp-groep.nl

Met medewerking van:

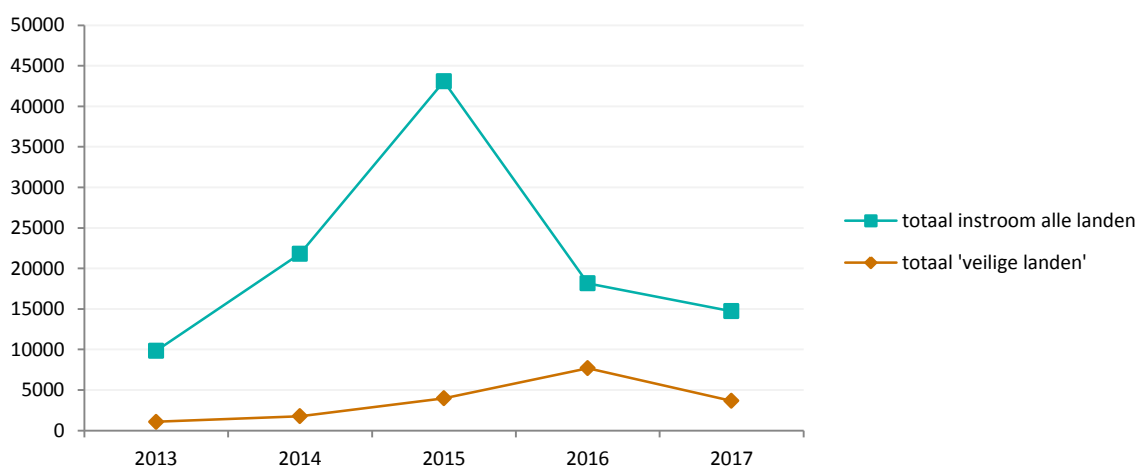
Prof. Han Entzinger, Annelijn Rimmelink en Marga van Aalst

Dit onderzoek is uitgevoerd in opdracht van het WODC, afdeling Extern Wetenschappelijke Betrekkingen van het ministerie van Justitie en Veiligheid. ©2018, WODC, ministerie van Justitie en Veiligheid. Auteursrechten voorbehouden.

Managementsamenvatting

Vanaf 2014 kende de Europese Unie een sterke toename van de instroom van asielzoekers. De oorlog in Syrië escaleerde en leidde tot een stijging in eerste asielaanvragen van asielzoekers in Nederland en in alle andere EU-lidstaten. Figuur 1.1 laat zien dat in dezelfde periode ook het aantal eerste asielaanvragen van asielzoekers uit de door Nederland aangemerkte 'veilige landen van herkomst' (hierna veilige landen) steeg. Volgens de Europese Procedurerichtlijn (2013/32/EU) wordt een land als veilig beschouwd wanneer er geen sprake is van vervolging vanwege bijvoorbeeld ras of geloof, foltering of onmenselijke behandeling, bedreiging door geweld of aanwezigheid van gewapende conflicten. Personen uit de veilige landen die asiel aanvragen in Nederland komen – uitzonderingen daargelaten – niet in aanmerking voor internationale bescherming (vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus). Op basis van uitgebreide wettelijke criteria wordt getoetst of een land op de lijst van veilige landen kan worden geplaatst.

Figuur 1.1 Ontwikkeling in instroom asielzoekers uit veilige landen¹ (eerste aanvraag) in relatie tot de totale instroom asielzoekers Nederland in de periode 2013-2017

Bron: Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Het aandeel asielzoekers uit veilige landen (eerste aanvraag) in de totale instroom was respectievelijk 11% in 2013, 8% in 2014, 9% in 2015, 42% in 2016 en 25% in 2017.

De Nederlandse regering heeft verschillende maatregelen genomen om de instroom terug te dringen van asielzoekers afkomstig uit landen die door Nederland zijn aangemerkt als veilige landen. Een belangrijke maatregel betreft het opstellen van de lijst met deze landen eind 2015. In eerste instantie bestond de lijst uit negentien landen (exclusief de EU-lidstaten).² Sindsdien is de lijst verder uitgebreid en staan in 2018 – naast de 27 overige EU-lidstaten – 32 landen op de Nederlandse lijst van veilige landen. Nederland heeft de meest uitgebreide lijst van veilige landen in vergelijking met andere Europese landen.

¹ In dit onderzoek focussen we op de veilige landen exclusief de EU-lidstaten, andere Europese (mini)staten en landen als Australië, Canada, Japan, Nieuw-Zeeland en de Verenigde Staten. Deze zijn niet meegenomen in de grafiek.

² Een EU-lidstaat is per definitie een veilig land.

Land beoordeeld als veilig land op:	Landen
3 november 2015	Albanië, Bosnië-Herzegovina, Kosovo, Macedonië, Montenegro, Servië, Vaticaanstad, Andorra, Monaco, Liechtenstein, San Marino, Noorwegen, IJsland, Zwitserland, Australië, Canada, Japan, Nieuw-Zeeland en de Verenigde Staten
9 februari 2016	Ghana, India, Jamaica, Marokko, Mongolië en Senegal
11 oktober 2016	Algerije, Georgië, Oekraïne en Tunesië
6 december 2016	Togo ³
24 april 2017	Brazilië en Trinidad en Tobago

Nederland kent het sporenbeleid dat erop is gericht asielzoekers bij aanvang van hun asielprocedure in een spoor te plaatsen zodat de asielaanvragen zo efficiënt mogelijk kunnen worden afgehandeld. In dit onderzoek wordt verwezen naar de sporen 1 (Dublin-claimanten)⁴, 2 (asielzoekers afkomstig uit een veilig land van herkomst of asielzoekers die reeds elders in de EU bescherming hebben) en 4 (asielaanvragen volgens de 8-daagse Algemene Asielprocedure (AA) en de Verlengde Asielprocedure (VA)).

In opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC) van het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) heeft DSP-groep tussen 18 april 2018 en 18 december 2018 een onderzoek uitgevoerd naar de maatregelen gericht op asielzoekers uit veilige landen die zijn genoemd in de Kamerbrief van 17 november 2016.⁵ In de Kamerbrief wordt een pakket van zes maatregelen gepresenteerd dat vier doelen dient. Deze maatregelen gericht op asielzoekers uit veilige landen zijn ingebed in een breder asielbeleid. Sommige maatregelen zijn al eerder ingevoerd, maar in de Kamerbrief worden deze maatregelen gebundeld en aangevuld met verdere maatregelen. Het maatregelenpakket in de Kamerbrief van 17 november 2016 is daarom het startpunt van dit onderzoek.

Hoewel de titel van de Kamerbrief verwijst naar asielzoekers uit veilige landen van herkomst, hebben sommige maatregelen en doelen betrekking op een bredere groep asielzoekers. In dit onderzoek ligt de focus op asielzoekers afkomstig uit veilige landen en wij beperken ons tot de doelen en uitvoering van de maatregelen gericht op deze doelgroep. Met de maatregelen worden vier doelen beoogd:

- ③ het adresseren van de instroom
- ③ een snellere afhandeling van de asielaanvragen
- ③ het realiseren van een sneller vertrek uit Nederland⁶
- ③ het zoveel mogelijk beperken van de overlast voor de Nederlandse samenleving

³ De beoordeling van Togo als veilig land is per 7 december 2018 opgeschort. Kamerbrief 7 december 2018. Herbeoordeling veilige landen van herkomst vierde en vijfde tranche (kenmerk 2426555).

⁴ Dublin-claimanten zijn asielzoekers die volgens de Dublinverordening (EU Nr. 604/2013) hun asielprocedure in een andere Dublin-staat moeten doorlopen.

⁵ Kamerbrief 17 november 2016. Maatregelen t.a.v. asielzoekers uit veilige landen van herkomst (kenmerk 2015707).

⁶ In de asielketen wordt onderscheid gemaakt tussen aantoonbaar vertrek en zelfstandig vertrek zonder toezicht. Aantoonbaar vertrek van vreemdelingen bestaat uit zelfstandig vertrek en gedwongen vertrek uit Nederland. Zelfstandig vertrek zonder toezicht betreft het vertrek van een vreemdeling zonder dat de uiteindelijke bestemming bekend is.

Doel en vraagstelling

In dit onderzoek hebben we de beleidslogica van de maatregelen gericht op asielzoekers uit veilige landen onderzocht en gekeken naar de ontwikkeling van de instroom en het vertrek van deze groep asielzoekers in de periode 2013-2018, waarbij in 2018 is gekeken naar het eerste half jaar. Door ook de instroom- en vertrekcijfers van asielzoekers uit veilige landen van voor 2016 mee te nemen in de analyse is het mogelijk inzicht te geven in de instroom en het vertrek van deze groep asielzoekers voor en na de invoering van de maatregelen. De volgende vragen stonden centraal in dit onderzoek:

- 1 Welke maatregelen gericht op asielzoekers uit veilige landen zijn genomen en welke doelen werden hiermee beoogd?
- 2 Hoe zijn die maatregelen uitgevoerd?
- 3 In hoeverre is het aannemelijk dat deze maatregelen invloed hebben gehad op de instroom en het vertrek van deze groep asielzoekers – en dat de maatregelen hebben bijgedragen aan de vier doelen genoemd in de Kamerbrief van 17 november 2016?

Dit onderzoek richt zich op het opstellen en analyseren van de beleidslogica achter de maatregelen uit de Kamerbrief van 17 november 2016. We hebben geen proces- en effectevaluatie uitgevoerd. De beleidslogica is onderzocht op basis van literatuuronderzoek, interviews met uitvoeringsorganisaties, het bestuursdepartement van het ministerie van JenV en samenwerkingspartners in de asielketen, en een verdiepende werksessie. Daarnaast zijn de instroom- en vertrekcijfers van asielzoekers uit veilige landen van Nederland en van de Europese (buur)landen België, Duitsland en Oostenrijk geanalyseerd. Hiervoor hebben we data van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) en Eurostat geraadpleegd. De analyse van de uitvoering en de instroom- en vertrekcijfers heeft plaatsgevonden in relatie tot de analyse van de beleidslogica.

De focus van het onderzoek ligt op asielzoekers uit veilige landen buiten de EU. Daarbij ligt de nadruk op de West-Balkan (Albanië, Bosnië-Herzegovina, Kosovo, Macedonië, Montenegro, Servië) en Maghreb (Algerije, Marokko en Tunesië), omdat dit de grootste groepen betreft. Onder de groep 'overige veilige landen' vallen de veilige landen in Azië (India en Mongolië), Afrika (Ghana, Senegal, Togo), Oost-Europa (Georgië en Oekraïne) en Amerika (Brazilië, Jamaica en Trinidad en Tobago). De EU-lidstaten, andere Europese (mini)staten en landen als Australië, Canada, Japan, Nieuw-Zeeland en de Verenigde Staten zijn niet meegenomen in dit onderzoek.

Maatregelen gericht op asielzoekers uit veilige landen en de achterliggende doelen

De zes maatregelen uit de Kamerbrief beogen elk een specifiek doel dat moet bijdragen aan de vier hiervoor genoemde overkoepelende doelen. Maatregelen en doelen hebben we in het onderstaande schema samengevat:

Maatregel	Doelen
<p>1. Snellere asielprocedure</p> <p>1a Een versnelde asielprocedure voor asielzoekers uit veilige landen.</p> <p>1b Het door de IND met voorrang afhandelen van asielaanvragen van asielzoekers uit veilige landen.</p> <p>1c Het gesprek aangaan met de advocatuur over de geringe slagingskans van beroep in dergelijke zaken en het maken van afspraken met de Rechtspraak over het met voorrang afdoen van zaken van overlastgevende asielzoekers.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Sneller komen tot een besluit. • Capaciteit van de IND, de advocatuur en de rechtbanken niet onnodig belasten. • Beperken van de overlast voor de Nederlandse samenleving. • Snel duidelijkheid bieden aan de asielzoeker uit het veilige land of de asielaanvraag wordt ingewilligd. • Opvangcapaciteit van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) minder lang belasten. • Afgeven van een maatschappelijk signaal. • Ontmoediging nieuwe asielzoekers die naar Nederland willen komen voor asiel- en opvangvoorzieningen. • Sneller vertrek uit Nederland.
<p>2. Snellere Dublin-procedure</p> <p>Asielzoekers uit veilige landen met een Dublin-indicatie in spoor 1 (Dublin) worden op grond van de Dublinverordening, zo snel mogelijk overgedragen aan het land dat verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Snellere afhandeling van asielaanvragen van asielzoekers uit veilige landen met Dublin-indicatie. • Verminderen van de belasting van de opvangvoorzieningen en het rechtssysteem. • Sneller vertrek uit Nederland.
<p>3. Kortere opvang</p> <p>3a Opvangvoorzieningen voor de Dublin-claimanten worden toegespitst op de doelgroep en worden sober ingericht.</p> <p>3b1 Na de eerste afwijzing wordt de opvang van asielzoekers uit veilige landen beëindigd.</p> <p>3b2 Na de eerste afwijzing wordt een inreisverbod voor de duur van twee jaren opgelegd aan de asielzoekers uit veilige landen.⁷</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Voorzieningen op de opvanglocatie staan maximaal ten dienste van een snelle procedure en een snel vertrek van Dublin-claimanten. • Het onaantrekkelijk maken voor asielzoekers uit veilige landen om verblijf en gebruik van opvangvoorzieningen te verlengen. • Het verhinderen van nieuwe binnenkomst op het grondgebied van de EU.
<p>4. Sneller in vreemdelingenbewaring</p> <p>Binnen de daarvoor geldende juridische kaders wordt gekeken of het instrument vreemdelingenbewaring vaker kan worden toegepast.⁸</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zorgen dat een vreemdeling beschikbaar is voor vertrek en dat dit leidt tot het realiseren van daadwerkelijk (aantoonbaar) vertrek.
<p>5. Minder terugkeerondersteuning</p> <p>Asielzoekers uit landen in de ring rond de EU – waaronder Marokko en Algerije - en uit visumvrije landen, worden uitgesloten van aanvullende ondersteuning bij terugkeer.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Een bestendig stelsel van (financiële) terugkeerondersteuning realiseren. • De aanzuigende werking van de terugkeerondersteuning zoveel mogelijk beperken.
<p>6. Gecoördineerde integrale lokale aanpak</p> <p>Concrete samenwerking tussen de partners in de strafrechtketen, de vreemdelingenketen en het lokaal bestuur in de vorm van informatie-uitwisseling en een integraal onderbouwd plan van aanpak.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Overlastgevende asielzoekers snel en gericht aanpakken.

⁷ De Kamerbrief biedt geen duidelijkheid waarom het inreisverbod gerelateerd is aan kortere opvang. Het kan te maken hebben met het terugkeerbesluit van afgewezen asielzoekers in spoor 2 (veilig land) dat bestaat uit een nul-dagen vertrektermijn, waarbij de opvang wordt beëindigd en de afgewezen asielzoeker Nederland onmiddellijk moet verlaten. In dit onderzoek houden wij de structuur van de Kamerbrief aan.

⁸ In de Kamerbrief wordt bij deze maatregel verwezen naar overlastgevende asielzoekers waarvan een groot deel onder spoor 2 (veilig land) valt.

Uitvoering van de maatregelen

Gebaseerd op inzichten uit de literatuur, diepte-interviews en een werksessie hebben we in kaart gebracht of het aannemelijk is dat de veronderstelde mechanismen zich al dan niet voordoen, of hebben voorgedaan. Daarnaast hebben we gekeken naar bijwerkingen in de uitvoering van de maatregelen.

Juridische kaders

Ten eerste blijkt uit het onderzoek dat de uitvoering van sommige maatregelen binnen de Europese en Nederlandse juridische kaders niet mogelijk is.

- ⦿ Maatregel 3a 'toespitsing en sobere inrichting opvangvoorzieningen Dublin-claimanten' is niet mogelijk, omdat verdere versoering van opvangvoorzieningen van Dublin-claimanten in strijd zou zijn met de minimale opvangnormen van de EU Opvangrichtlijn (2013/33/EU).
- ⦿ De uitvoering van de Maatregel 3b 'na eerste afwijzing opvang beëindigen' wordt mogelijk moeilijker door de uitspraak van het Europees Hof van Justitie op 19 juni 2018 in de zaak Gnandi versus België (Jurisprudentie ECLI:EU:C:2018:465). De uitspraak lijkt aan te geven dat asielzoekers wel aanspraak kunnen maken op voorzieningen, zoals opvang, tot aan de uitspraak op de voorlopige voorziening.
- ⦿ Maatregel 4 'sneller in vreemdelingenbewaring' kan niet worden uitgevoerd, omdat als gevolg van de Terugkeerrichtlijn (2008/115/EG) strenge motiveringseisen aan inbewaringstelling zijn verbonden. Op basis van de analyse van de beleidslogica blijkt de maatregel niet uitvoerbaar. Het is niet mogelijk om binnen de huidige juridische kaders van het vreemdelingenbesluit, een asielzoeker sneller in bewaring te plaatsen op grond van alleen overlast.

Uitvoering

Ten tweede blijkt dat de uitvoering van een aantal maatregelen in de praktijk anders uitpakt dan op basis van de beleidslogica wordt verondersteld. Tevens blijkt dat sommige maatregelen bijwerkingen hebben.

Een snellere asielprocedure – maatregelen 1a, b en c – voor asielzoekers uit veilige landen is in gang gezet. Asielzoekers uit veilige landen worden in Ter Apel en Budel geplaatst en de IND handelt deze zaken met voorrang af. Vanuit de advocatuur worden logistieke problemen genoemd als gevolg van de versnelling. De IND heeft ook ingezet op een versnelling van de Dublin-procedure – maatregel 2. Binnen 24 uur na het identificatie- en registratiegesprek wordt een overname- of terugnameverzoek ingediend bij de betreffende Dublin-staat. In de praktijk leidt dit echter tot een beperkte versnelling van de overname of terugname, mede omdat een aantal landen niet of slecht meewerkt aan de uitvoering van de daadwerkelijke overdrachten.

Het inreisverbod dat onder maatregel 3b2 valt, heeft een tijdelijk effect van twee jaar. Bovendien weerhoudt een inreisverbod mensen er niet van om illegaal Nederland of Europa weer binnen te komen.

Hoewel sneller in vreemdelingenbewaring – maatregel 4 – niet mogelijk is binnen de Nederlandse en Europese juridische kaders, wordt in het kader van de maatregel wel aandacht besteed aan dossieropbouw en informatie-uitwisseling door de ketenpartners. De aansluiting tussen de ketenpartners is verbeterd.

De maatregel met betrekking tot terugkeerondersteuning – maatregel 5 – is in de afgelopen jaren gefaseerd ingevoerd. Dit leidde echter tot minder aantoonbaar vertrek, bemoeilijking van terugkeer voor asielzoekers die wel wilden terugkeren en capaciteitsbelasting van de DT&V en de Koninklijke Marechaussee (KMar). In juli 2018 is de terugkeerondersteuning in de vorm van een beperkte financiële bijdrage weer ingevoerd, waarbij de nadruk ligt op het versterken van zelfstandige terugkeer met toezicht en dus aantoonbaar vertrek. De maatregel – en ook het doel achter de maatregel – is hierdoor aangepast.

Maatregel 6, de gecoördineerde integrale lokale aanpak, is in feite een verbijzondering van het Lokaal Integraal Veiligheidsbeleid (IVB) zoals dat in Nederland door gemeenten wordt vormgegeven; een aanpak die we als effectief kunnen beschouwen. De indruk bestaat dat een dergelijke aanpak lokaal ook voor asielzoekers wordt toegepast, al hebben we in dit onderzoek geen sluitend beeld daarvan gekregen.

Bijwerkingen

Versnelling aan de voorkant van de asielketen, zonder dat er sprake is van versnelling aan de achterkant van de keten (het vertrek van vreemdelingen), kan aanleiding zijn voor doorstromingsproblemen in de keten. Het sneller en met prioriteit behandelen van asielaanvragen van asielzoekers uit veilige landen door de IND zorgt ervoor dat deze groep sneller in de caseload van de ketenpartners die betrokken zijn bij het vertrek, zoals de DT&V en de KMar, terecht komt. Bij deze ketenpartners moet genoeg capaciteit zijn om deze extra belasting aan te kunnen.

De prioritering van asielaanvragen van asielzoekers uit veilige landen kan ook gevolgen hebben voor de asielprocedures van asielzoekers uit niet-veilige landen. Na 2016 zijn de doorlooptijden van asielaanvragen van asielzoekers in spoor 4 (AA) langer geworden ten opzichte van eerdere doorlooptijden in hetzelfde spoor. Langere doorlooptijden van asielaanvragen kunnen leiden tot vertragingen in gezinshereniging en het starten van het integratieproces van asielzoekers die wel recht hebben op asiel in Nederland.

Het is de vraag of de verschuiving van de capaciteit bij de IND naar asielaanvragen van asielzoekers uit veilige landen en de langere doorlooptijden in spoor 4 (AA) er niet toe hebben geleid dat de opvangvoorzieningen juist langer worden belast. Asielzoekers in spoor 4 wachten immers de beslissing af in een opvanglocatie. Daarnaast zijn de doorlooptijden van asielaanvragen van asielzoekers uit veilige landen in spoor 2 (veilig land) korter dan in spoor 1 (Dublin). Asielzoekers uit veilige landen die in spoor 1 (Dublin) worden afgedaan, maken ook langer gebruik van de opvang dan asielzoekers uit veilige landen in spoor 2 (veilig land), doordat de overdracht in het kader van de Dublinverordening niet op korte termijn is te realiseren.

In de praktijk blijken sommige maatregelen die beogen de instroom te adresseren – maar waarvan de uitvoering plaatsvindt achterin de keten – bijwerkingen te hebben voor het vertrek van asielzoekers uit veilige landen. Dit is met name zichtbaar bij maatregel 3 'kortere opvang' en maatregel 5 'minder terugkeerondersteuning'. De maatregelen hebben waarschijnlijk bijgedragen aan minder aantoonbaar vertrek en een relatieve toename in zelfstandig vertrek zonder toezicht. Dit betekent dat van een grotere groep asielzoekers uit veilige landen niet duidelijk is of ze Nederland ook echt hebben verlaten of dat zij illegaal in Nederland verblijven. De maatregelen lijken zich ook eerder te richten op het vertrek uit de asielketen, dan op het daadwerkelijke vertrek uit Nederland.

Relatie maatregelen en doelen

Met de maatregelen die we in dit onderzoek onder de loep hebben genomen, worden vier doelen beoogd:

- ① het adresseren van de **instroom**
- ② een **snellere afhandeling** van de asielaanvragen
- ③ het realiseren van een **sneller vertrek** uit Nederland
- ④ het zoveel mogelijk **beperken** van de **overlast** voor de Nederlandse samenleving

Kijkend naar de relatie tussen de genomen maatregelen en de beoogde doelen constateren we het volgende:

Hoewel de instroom van asielzoekers uit veilige landen aanzienlijk is gedaald sinds 2016 – na de invoering van de maatregelen gericht op asielzoekers uit veilige landen – is het op basis van de analyse van de beleidslogica aannemelijk dat deze afname in **instroom** slechts in beperkte mate toe te schrijven is aan de invoering van de maatregelen. De instroom van asielzoekers is ook afhankelijk van verschillende andere factoren, zoals migratieroutes, verschillende push- en pullfactoren om naar Nederland of Europa te komen, en de politieke en sociaaleconomische situatie in het land van herkomst. De maatregelen adresseren deze factoren niet of nauwelijks. Naast de Nederlandse maatregelen hebben Europese (buur)landen eigen maatregelen getroffen die ook van invloed kunnen zijn op de instroom en het vertrek van asielzoekers uit veilige landen in Nederland.

Het is wel aannemelijk dat de maatregelen invloed hebben op een **snellere afhandeling** van asielaanvragen van asielzoekers uit veilige landen. De maatregelen 1a 'versnelde asielprocedure', 1b 'voorrang aan asielzoekers uit veilige landen' en 2 'snellere Dublin-procedure' prioriteren asielaanvragen van asielzoekers uit veilige landen. De doorlooptijden van de asielaanvragen – het aantal dagen vanaf de asielaanvraag tot aan de beschikking – in spoor 2 (veilig land) zijn aanzienlijk korter dan spoor 1 (Dublin) en spoor 4 (AA).

Wat betreft het realiseren van **sneller vertrek** is het op basis van de analyse van de beleidslogica aannemelijk dat de maatregelen van invloed zijn geweest. De maatregelen gericht op een snellere afhandeling van asielaanvragen van asielzoekers uit veilige landen hebben als achterliggend doel het sneller komen tot een vertrekprocedure. Als gevolg van bijwerkingen van de maatregelen 'kortere opvang' en 'minder terugkeerondersteuning' is het echter ook aannemelijk dat de maatregelen hebben geleid tot minder

aantoonbaar vertrek. Na 2016 is bovendien een relatieve toename zichtbaar is het vertrek zonder toezicht van vreemdelingen uit veilige landen. Het is niet bekend in welke mate vreemdelingen die zonder toezicht vertrekken Nederland daadwerkelijk verlaten.

Op basis van dit onderzoek kunnen we geen uitspraken doen over de aannemelijkheid van de maatregelen ten behoeve van het bereiken van het laatste doel: zoveel mogelijk **beperken** van de **overlast** voor de Nederlandse samenleving.

Concluderend, op basis van de analyse van de beleidslogica kunnen we stellen dat het aannemelijk is dat het maatregelenpakket beperkt heeft bijgedragen aan de vier doelen. Hoewel de asielaanvragen van asielzoekers uit veilige landen sneller worden afgehandeld, adresseren de maatregelen de instroom van deze groep asielzoekers in beperkte mate, dragen de maatregelen niet altijd bij aan het vertrek van vreemdelingen uit veilige landen uit Nederland, en is het niet bekend of het maatregelenpakket zorgt voor minder overlast in – en belasting van – de Nederlandse samenleving.

DSP-groep BV
Van Diemenstraat 410
1013 CR Amsterdam
+31 (0)20 625 75 37

dsp@dsp-groep.nl
KvK 33176766
www.dsp-groep.nl

DSP-groep is een onafhankelijk bureau voor onderzoek, advies en management, gevestigd aan de IJ-oeveren in Amsterdam. Sinds de oprichting van het bureau in 1984 werken wij veelvuldig in opdracht van de overheid (ministeries, provincies en gemeenten), maar ook voor maatschappelijke organisaties op landelijk, regionaal of lokaal niveau. Het bureau bestaat uit 40 medewerkers en een groot aantal freelancers.

Dienstverlening

Onze inzet is vooral gericht op het ondersteunen van opdrachtgevers bij het aanpakken van complexe beleidsvraagstukken binnen de samenleving. We richten ons daarbij met name op de sociale, ruimtelijke of bestuurlijke kanten van zo'n vraagstuk. In dit kader kunnen we bijvoorbeeld een onderzoek doen, een registratie- of monitorsysteem ontwikkelen, een advies uitbrengen, een beleidsvisie voorbereiden, een plan toetsen of (tijdelijk) het management van een project of organisatie voeren.

Expertise

Onze focus richt zich met name op de sociale, ruimtelijke of bestuurlijke kanten van een vraagstuk. Wij hebben o.a. expertise op het gebied van transitie in het sociaal domein, kwetsbare groepen in de samenleving, openbare orde & veiligheid, wonen, jeugd, sport & cultuur.

Meer weten?

Neem vrijblijvend contact met ons op voor meer informatie of om een afspraak te maken. Bezoek onze website www.dsp-groep.nl voor onze projecten, publicaties en opdrachtgevers.

